

Гаркуша О.О.

аспірант,

*Східноукраїнський національний університет
імені Володимира Даля*

МИСТЕЦТВО В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ США

Не дивлячись на те, що Сполучені Штати Америки – порівняно молода країна, за цей час в ній сформувалася потужна система освіти, були винайдені та апробовані методи й принципи якісного навчання учнів різних вікових груп, покладений початок застосування найновітніших інформаційних технологій та кіберпростіру, які здобули популярність й широко використовуються найбільш розвиненими країнами в усьому світі. Програма художньої освіти учнів США націлена на розуміння мистецтва, прагнення до отримання нових знань з художніх дисциплін з обов'язковим обґрунтуванням взаємозв'язку мистецтва й культури.

Основними цілями художньої освіти для учня США є: 1) розвиток творчих підходів й емоційне сприйняття музики, танцю, театру/драми, образотворчого мистецтва, 2) прагнення до покращення навичок й умінь в тому чи іншому художньому предметі, 3) розуміння вагомої ролі видатних акторів, художників, танцюристів, співаків, музикантів в сучасному житті й в історичному аспекті, 4) якісне порівняння художніх творів минулого й сьогодення, 5) глибоке розуміння взаємозумовленості протікання усіх процесів у житті і в світі, 6) розвиток раціонального, емоційно-образного й логічного мислення, 7) вміння інтерпретувати отримані знання, узагальнювати, розвивати навички асоціацій, осмислювати [2].

1. Музика. Майже всі державні школи пропонують щотижневе навчання музиці протягом усього навчального року. Часто проводяться семінари, в т.ч. виїзні за межами шкіл. Викладачі з музики зосереджують свою увагу на інтеграцію музики в інші навчальні предмети та введення нових освітніх технологій в музичне навчання. В середньому вчителі, які працюють на повну ставку, викладають 22 години на тиждень у 25-ти різних класах з 18 учнями в одному класі. Більш ніж половина фахівців з музики викладають не лише в одній школі. Основними методиками в сфері музичної освіти виявилися важливість експериментування зі звуками та інструментами.

2. Образотворче мистецтво. Майже у всіх державних школах США проводиться щотижневе навчання образотворчому мистецтву протягом усього навчального року. Близько 68% шкіл застосовують спеціально обладнані класи для викладання предмету. В середньому викладачі з образотворчого мистецтва, які працюють на повну робочу ставку, працюють 22 години на тиждень, здійснюють навчання в 22 класах з 24 учнями в кожному. Крім того, 43% таких фахівців працюють за

межами однієї школи. Навчальні підходи до образотворчого мистецтва включають систематичне навчання й свободу вираження й творчості.

3. Танці. Близько половини державних початкових шкіл проводять принаймні один урок танцю на тиждень, однак, лише 48% цих шкіл ведуть навчання протягом всього навчального року. Спеціально виділені й обладнані для танцю класи наявні лише в 24% таких навчальних закладів. Вчителями танцю є як фахівці, які працюють повний/неповний робочий день, так і класні вчителі та інші викладачі й волонтери. Лише у 12% середніх шкіл танець вивчається протягом усього навчального року. При навчанні танцю застосовується персональне вираження, спонтанна імпровізація, експериментування. Важливим тут виявляється техніка і постановка, процес вираження почуттів і індивідуальний розвиток.

4. Театр/драма. З усіх початкових шкіл, що навчають театру/драмі, лише у 58% шкіл учні отримують урок принаймні раз на тиждень, а з них – 48% шкіл проводять такі уроки протягом всього навчального року. Близько третини вказаних навчальних закладів здійснюють навчання в спеціально обладнаних класних кімнатах. При вивченні театру/драми застосовуються такі методи та підходи, як вчитель у ролі, рольове опитування, імпровізація, залучення учнів в переговори в процесі розгортання драми, імпровізація, тренування, використання сценарного підходу [1; 2].

Особливої уваги в художній освіті США набуло питання естетичного виховання учнів [1]. Естетизація усього педагогічного процесу в школах США проводиться за технологією розроблення естетичного поля, котра передбачає такі шляхи художнього виховання учня, як:

1. Створення інтегративного курсу (поєднання музики, танців, драми/театру й образотворчого мистецтва). На ці предмети загалом виноситься п'ята-шоста частина шкільного навантаження в день. Широко популярне також групове співробітництво різних викладачів художніх дисциплін.

2. Додавання до курсу будь-якого художнього предмету естетичної складової [2; 3].

3. Проведення занять на певну тематику, де звичайні предмети та художні дисципліни об'єднуються навколо схожих за змістом понять.

4. Викладання художніх дисциплін як невід'ємної складової загальної освіти (наприклад, поява такого предмету, як «Танці і література» тощо) [1; 2].

Сучасні освітні тенденції США містять обов'язкове додавання в шкільні програми різних естетичних курсів, викладання художніх предметів із залученням діячів культури, визнаних митців тощо в їх музеях, творчих куточках, галереях. Крім того, педагоги та фахівці з художніх дисциплін об'єднуються для ефективного виховання в учнів

естетичної культури. В школах США широко запроваджуються проекти та державні програми для всеосяжного розвитку культурного та художнього напрямків виховання учнів.

Педагоги США використовують не лише традиційні, а й нові методи виховання учнів з метою максимізації естетичного розвинення особистості. Зокрема, такими формами в спеціалізованих школах є проведення занять в галереях й музеях, здійснення екскурсій, проектних робіт тощо. В будь-якому випадку, метою вказаних уроків є свобода творчого вибору, самовираження й самореалізації учня. Широко застосовуються також рольові ігри, портфоліо, методи стимуляції й проектів, презентації, різноманітні інтерактивні методи, драматизація тощо.

Викладач (фахівець) художньої освіти США повинен: 1) бути готовим представити альтернативи змістовного наповнення уроків, 2) вміти застосовувати інтегративні можливості мистецтва, 3) раціонально формувати творчі завдання, 4) володіти новими й традиційними методиками викладання художніх дисциплін, 5) вміти співпрацювати з колегами з метою формування різноманітних міждисциплінарних проектів.

Список використаних джерел:

1. Evan J. Kern. Antecedents of Discipline-based Art Education: State Department of Education Curriculum Documents // The Journal of Aesthetic Education. – Vol. 21. – № 2. – 1987. – P. 46, 47.
2. Jean Ellen Jones. Using Make-Believe to Motivate Student Art Talk // Art Education, 1995. – Vol. 48. – № 5. – P. 12–16.
3. Clark G. A., Day M. D., Greer W. D. Discipline-based Art Education: Becoming Students of Art // The Journal of Aesthetic Education, 1987. – Vol. 21. – № 2.

Родигіна І.В.

кандидат педагогічних наук, доцент,

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

ПРОВАДЖЕННЯ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ В ОСВІТІ: МЕТОД ПРОЕКТІВ

Серед найважливіших пріоритетів забезпечення якості освіти визначають провадження компетентнісного підходу та реалізацію нових державних стандартів. Зокрема, Національна стратегія розвитку освіти і Україні на період до 2021 року наголошує: «Сучасний ринок праці вимагає від випускника не лише глибоких теоретичних знань, а і здатності самостійно застосовувати їх у нестандартних, постійно змінюваних